

กฎหมายล้มละลาย

การบรรยายครั้งที่ ๑๔

โดย อาจารย์ ดร.กนก จุลมนต์

ผู้พิพากษาศาลชั้นต้นประจำกองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลฎีกา

วันอังคารที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

ณ เนติบัณฑิตยสภา

ถ้าสิทธิเรียกร้อง เกิดขึ้นเพราะคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์
เด็ดขาดครบ อาจารย์เช่น สิทธิจากเงินในกองทุน
สำรองเลี้ยงชีพ (พิทักษ์ทรัพย์แล้วจึงพ้นจากการ
เป็นสมาชิก) ตามฎีกาที่เกี่ยวข้อง มักกล่าวถึง
สิทธิที่มีก่อน หรือ หลังมีคำสั่ง พิทักษ์ทรัพย์เด็ด
ขาด (พิจารณาคำสั่งที่เจ้าหน้าที่มีสิทธิขอรับชำระ
หนี้) แต่ กรณี ตามมาตรา 109 ประกอบ มาตรา
62 จะถือว่า สิทธิเรียกร้องที่ เกิดขึ้นเพราะคำสั่ง
พิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด มีอยู่ ในเวลาเริ่มต้นแห่งการ
ล้มละลาย ต้องทวงหนี้ ไม่ใช่ฟ้อง ใช้มั้ยครับ

บุคคล ที่ถูกพิทักษ์ทรัพย์สินชั่วคราวที่ไม่อาจจัดการ
ทรัพย์สินของตนแล้ว ยังจะสามารถจัดการ
ทรัพย์สินของผู้อื่นได้หรือไม่ครับ ตามเจตนารมณ์
ของ กม.

การรวบรวมและจำหน่ายทรัพย์สิน (ต่อ)

๖. ม. ๑๒๒ การไม่ยอมรับทรัพย์สินหรือสิทธิตามสัญญาของลูกหนี้
- ค. ม. ๒๓ ประกอบ คำว่า “วิธีการ” ๑) ถ้าเป็นหนี้เงิน ๒) ถ้าเป็นสิทธิเรียกร้องอย่างอื่นที่ไม่ใช่ตัวเงิน ม. ๒๒(๑)
 - ตัวอย่าง เช่น สัญญาเช่าซื้อ สัญญาจะซื้อจะขาย

การรวบรวมและจำหน่ายทรัพย์สิน (ต่อ)

ปัญหาว่า กรณีอย่างไรที่จะถือว่าทรัพย์สินของลูกหนี้หรือสิทธิตามสัญญา มีภาระเกินควรกว่าประโยชน์ที่จะพึงได้ ต้องศึกษาตัวอย่างจากคำพิพากษาศาลฎีกา

- การที่จพท.จะไม่ยอมรับสิทธิตามสัญญาที่มีต่อบุคคลอื่นตามความใน ม.๑๒๒ นั้น หมายถึง สิทธิตามสัญญาที่ลูกหนี้จะพึงได้รับ หากใช้สิทธิตามสัญญาที่ผู้อื่นจะพึงได้รับไม่ (๕๖๒๓/๔๑)
- เมื่อผู้ร้องชำระค่าเช่าซื้อที่ดินให้แก่ลห.ครบถ้วนตามส.แล้ว ลห.ย่อมไม่มีสิทธิใดที่จะได้รับจากผู้ร้องอีก ลห.มีแต่หน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามสัญญาเช่าซื้อคือ การโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินให้แก่ผู้ร้องต่อไป ผู้ร้องจึงเป็นฝ่ายมีสิทธิอันจะพึงได้รับตามส.เช่าซื้อ หากใช้เป็นสิทธิตามส.ที่ลห.จะพึงได้รับมาไม่ ไม่ใช่กรณี ม.๑๒๒ (๖๒๓) – ๖๔๕/๒๕๔๒)

[ข้อสอบ สมัย ๕๕]

การรวบรวมและจำหน่ายทรัพย์สิน (ต่อ)

- ตัวอย่างคำพิพากษาฎีกาที่วินิจฉัยว่า จพท. มีอำนาจไม่ยอมรับ
- สัญญาระหว่างผู้ร้องกับจำเลยเป็นสัญญาจ้างทำของ ดังนั้น สิทธิที่จะได้รับเงินค่าจ้างของจำเลยจึงขึ้นอยู่กับผลงานที่จำเลยได้กระทำไปตามสัญญาจ้างทำของอันมีลักษณะเป็นสัญญาต่างตอบแทน และสัญญาดังกล่าวนี้ย่อมตกอยู่ในบังคับม.๑๒๒ กล่าวคือ หากผู้คัดค้านเห็นว่า สิทธิตามสัญญามีภาระเกินควรกว่าประโยชน์ที่จะพึงได้ ผู้คัดค้านย่อมมีอำนาจไม่ยอมรับสิทธิตามสัญญานั้นได้ (๘๗๕๑/๓๘)
- ถ้าจพท. ไม่ปฏิเสธหรือปฏิเสธเกินกำหนดก็ต้องผูกพันตามภาระนั้น (๕๕๐/๐๕)
- ม.๑๒๒ ว.สอง คู่ ม. ๕๒ ประกอบ

คำพิพากษาฎีกาที่ ๕๓๕๗/๒๕๕๘

ที่ดินตามส.จะซื้อจะขายติดจำนอง บบส. อ. เจ้าหนี้มีประกันซึ่งได้ยื่น
คำขอรับชำระหนี้จากกองทรัพย์สินของจำเลยที่ ๒ ไว้แล้วเป็นเงิน ๕๘
ล้านบาท เศษ โดยขอให้ขายทอดตลาดที่ดินอันเป็นหลักประกันแล้วขอรับ
ชำระหนี้สำหรับจำนวนที่ยังขาดอยู่ตามม.๘๖ (๓) และยังมีเจ้าหนี้อื่นๆ
อีกจำนวนมากที่ได้ยื่นคำขอรับชำระหนี้จากกองทส.ของ ล.๒ เป็นจำนวน
สูงถึง ๓๔๓ ล้านบาท เศษ แต่สิทธิตามส.จะซื้อจะขายที่กองทส.ของล.๒
จะได้รับค่าที่ดินเหลืออีกบางส่วนจากผู้ร้องเป็นเงินเพียง ๒๓ ล้านบาท เศษ
ดังนั้น สิทธิตามสัญญาจะซื้อจะขายที่กองทส.ของล.๒ จะพึงได้รับเงินจาก
ผู้ร้องนับว่าเป็นเงินจำนวนน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับความยุ่งยากหรือ
ภาระที่จะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามส. ผู้คัดค้านย่อมมีอำนาจไม่ยอมรับ
สิทธิตามส.นั้นได้ตามม. ๑๒๒ [ข้อสอบ สมัย ๗๒ ข้อ ข.]

การรวบรวมและจำหน่ายทรัพย์สิน (ต่อ)

๓. ม.๑๒๓ การขายทรัพย์สินของลูกหนี้ในคดีล้มละลาย

- ดู ม. ๑๕ ว.สาม ประกอบ
- ถ้าลูกหนี้ที่ถูกพิทักษ์ทรัพย์เป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาในคดีแพ่ง เมื่อศาลพิพากษาให้ลูกหนี้ล้มละลาย จพท.นำสิทธิเรียกร้องดังกล่าว ออกขายได้ (๘๗๘/๔๕ และ ๑๒๘๕๑/๕๘)
- การร้องคัดค้านการขายทอดตลาดทรัพย์สินของจพท. เป็นไปตาม ม.๑๔๖

การรวบรวมและจำหน่ายทรัพย์สิน (ต่อ)

๘. ม. ๑๒๔ การแบ่งทรัพย์สิน

- สิ่งที่เราจะมาแบ่งกันระหว่างเจ้าหนี้คือ ตัวเงิน ไม่ใช่ทรัพย์สิน
- ม. ๑๒๔ ว.สอง
- ลำดับการแบ่งทรัพย์สินหรือการแบ่งเงินเป็นไปตาม ม. ๑๓๐
- เจ้าหนี้ที่ขอรับชำระหนี้ในคดีล้มละลายส่วนใหญ่ก็จะมีสิทธิได้รับชำระหนี้ในลำดับสุดท้ายตามม.๑๓๐(๓) เว้นแต่เป็นเจ้าหนี้มีประกันและเมื่อได้ชำระหนี้ทั้งหมดโดยเต็มจำนวน ถ้ายังมีทรัพย์สินเหลืออยู่ให้คืนแก่บุคคลล้มละลายต่อไปตามที่บัญญัติไว้ใน ม. ๑๓๒

การปิดคดี ม.๑๓๓ และ ๑๓๔

- หน้าที่ตามม.๑๖๐ จพท. เป็นพนักงานสอบสวนตามป.วิ.อ. ความผิดในทางอาญาเกี่ยวกับล้มละลาย

การยกเลิกการล้มละลาย ม.๑๓๕

- กฎหมายกำหนดให้สิทธิผู้มีส่วนได้เสีย (เจ้าหนี้หรือลูกหนี้) หรือจพท. มีคำขอต่อศาลได้
- ม.๑๓๕(๑) มีที่มาจาก ม. ๑๕๕ และ ๑๕๖
- ม.๑๓๕(๒) ต้องเป็นเหตุที่เกิดภายหลังศาลสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดแล้ว (๑๗๕๑/๒๓) และ ๔๔๖๔/๕๒) เจ้าหนี้ถอนคำขอรับชำระหนี้ จึงไม่มีเจตนาขอรับชำระหนี้อีกต่อไป (เปรียบเทียบกับ ม.๑๔-เหตุอื่นที่ไม่ควรให้ลูกหนี้ล้มละลาย เป็นเหตุที่เกิดก่อนวันที่ศ.มีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาด)

การยกเลิกการล้มละลาย (ต่อ)

- ม.๑๓๕ (๓) ชำระเฉพาะเจ้าหนี้ที่ได้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ไว้และศาลมีคำสั่งอนุญาตให้ได้รับชำระหนี้แล้วเท่านั้น

ผลของคำสั่งยกเลิกการล้มละลาย

- ม.๑๓๖ คำว่า “หนี้สิน” หมายความว่า หนี้ที่เจ้าหนี้ได้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ไว้ในคดีล้มละลายและหนี้ที่เจ้าหนี้ไม่ได้ยื่นคำขอ เจ้าหนี้ทั้งสองกรณีก็มีสิทธิที่จะฟ้องลูกหนี้เกี่ยวกับหนี้สินนั้นเป็นคดีล้มละลายคดีใหม่หรือคดีแพ่งธรรมดาอีกได้ (๑๗๐๓-๑๗๐๔/๒๕๐๖)(ประชุมใหญ่) หนี้อย่อมกลับสภาพเป็นหนี้ที่สมบูรณ์

ผลของคำสั่งยกเลิกการล้มละลาย (ต่อ)

- เมื่อพิจารณาถ้อยคำในม.๑๓๕(๓) และ (๔) ก็เห็นได้ว่า เมื่อศาลมีคำสั่งยกเลิกการล้มละลายด้วยเหตุตามอนุมาตราดังกล่าวแล้ว ลูกหนี้ย่อมหลุดพ้นจากหนี้สินทั้งหมดรวมทั้งหนี้ตามมาตรา ๗๗(๑) และ (๒) ด้วย กรณีจึงไม่อาจนำมาตรา ๗๗ ซึ่งเป็นบทบัญญัติเรื่องผลของการปลดจากล้มละลายมาใช้บังคับได้ (๘๐๖/๓๘; ข้อสอบ สมัย ๕๑)
- เมื่อศาลมีคำสั่งยกเลิกการล้มละลายตามม. ๑๓๕ (๓) โจทก์จึงหลุดพ้นจากหนี้สินทั้งหมด ซึ่งรวมทั้งหนี้ภาษีอากรตามฟ้อง จำเลยที่ ๒ ไม่มีอำนาจสั่งยึดหรืออายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สินของโจทก์นำเงินมาชำระหนี้ค่าภาษีอากรตามป.รัชฎากร ม. ๑๒ (๑๓๖/๔๐)

ผลของคำสั่งยกเลิกการล้มละลาย (ต่อ)

- ทำให้ลูกหนี้ซึ่งเป็นนิติบุคคลต้องเลิกกันเพราะเหตุล้มละลายกลับมีสภาพเป็นนิติบุคคลดั้งเดิม (๕๕๐/๑๔ และ ๒๕๘/๒๕)
- ทำให้จพท. ไม่มีอำนาจที่จะจัดการกิจการและทรัพย์สินของลูกหนี้ต่อไป (๓๓๒๑-๒๒/๓๔ และ ๖๖๕๑/๓๗)
- ทำให้ไม่มีประโยชน์ที่ศาลจะพิจารณาคดีที่ค้างพิจารณาซึ่งพิพาทหรือโต้แย้งกันในปัญหาอื่นๆ ศาลจึงจำหน่ายคดีที่ค้างพิจารณาอยู่ได้โดยไม่ต้องวินิจฉัยชี้ขาดคดี (๑๑๕๖/๒๔ และ ๖๐๔๕/๕๔)

คำพิพากษาฎีกาที่ ๓๓๘๖/๒๕๔๘

- แม้จะมีเหตุที่ผู้มีส่วนได้เสียหรือจพท.อาจมีคำขอให้ศาลมีคำสั่งยกเลิกการล้มละลายได้ตามม.๑๓๕ แต่เมื่อศาลยังไม่ได้มีคำสั่งจำเลยก็ยังเป็นบุคคลล้มละลาย ทรัพย์สินที่จล.ได้มาก่อนจล.พ้นจากภาวะล้มย่อมเป็นทรัพย์สินที่อาจแบ่งได้ในคดีล้มตาม ม.๑๐๕ จล.มีหน้าที่จะต้องส่งมอบทรัพย์สินดังกล่าวให้แก่จพท.และจพท.มีอำนาจในการรวบรวมทส.ดังกล่าวและนำไปชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ของจล.ต่อไป การที่ศาลมีคำสั่งให้เปิดคดีหลังจากมีคำสั่งให้ปิดคดีครบ ๑๐ ปีแล้ว หาใช่เป็นการจัดการทรัพย์สินของจล.ภายหลังที่จล.พ้นจากการล้มละลายแล้วแต่อย่างใดไม่ (ข้อสอบ สมัย ๕๕)

หมวด ๕ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์

๑. ม. ๑๔๕ การดำเนินการที่จพท.ต้องได้รับความเห็นชอบของกรรมการ เจ้าหนี้หรือที่ประชุมเจ้าหนี้ตาม ม.๔๑

ฎีกา ๒๔๓๕/๔๐ การที่ผู้ร้องเสนอขอชดใช้เงินและขอลดดอกเบี้ยคดีนี้ เท่ากับเป็นการประนีประนอมยอมความ ซึ่งจพท.ผู้คัดค้านจะ ประนีประนอมยอมความได้ต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบของกรรมการจท. หรือที่ประชุมจท.ตามม.๑๔๕(๕) ประกอบม.๔๑ เมื่อที่ประชุมจท. ยอมรับข้อเสนอ และมีมติตามข้อเสนอของผู้ร้องแล้วก็เท่ากับเป็นการให้ ความเห็นชอบในการประนีประนอมยอมความ ถ้าไม่มีคำสั่งศาลห้าม มิให้ปฏิบัติตามมติ ก็ต้องปฏิบัติตามมตินั้น กรณีไม่มีทางที่ผู้คัดค้านจะ ปฏิบัติเป็นอย่างอื่นผิดไปจากมติที่ประชุมเจ้าหนี้ได้

คำพิพากษาฎีกาที่ ๔๒๓๐/๒๕๔๘

(ข้อสอบ สมัย ๖๐)

คดีที่จล.นำยึดทส.ของลห.ของจล.ออกขายทอดตลาดเพื่อนำเงินมาชำระหนี้ และมีผู้อื่นร้องขัดทรัพย์เช่นนี้ ถือว่าเป็นคดีเกี่ยวกับทส.จึงอยู่ในอำนาจของจพท.ตามม. ๒๒ (๓) การที่จพท.จะฎีกาคำพิพากษาศ.อุทธรณ์ภาค ๘ ในคดีร้องขัดทรัพย์นั้นต่อไปหรือไม่ ย่อมเป็นอำนาจของจพท.ในอันที่จะใช้ดุลพินิจเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์แก่กองทส.ของจล. กรณีนี้ต้องบังคับตามม.๒๕ กรณีหาใช่เป็นการเริ่มต้นฟ้องคดีใหม่หรือถอนฟ้องในคดีที่จำเลยได้ยื่นไว้แล้วตามม.๑๔๕(๔) แต่อย่างใด การที่จพท.มีคำสั่งไม่ฎีกาคำพิพากษาศ.อุทธรณ์ภาค ๘ จึงไม่ต้องขอความเห็นชอบจากที่ประชุมเจ้าหน้าที่หรือกรรมการเจ้าหน้าที่แต่อย่างใด

หมวด ๕ เจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ (ต่อ)

๒. ม. ๑๔๖ การโต้แย้งการกระทำหรือคำวินิจฉัยของเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์

- ถ้าหากผู้ร้องมิได้ยื่นคำขอต่อศาลตามม.๑๔๖ นี้ ภายในกำหนดเวลาที่บัญญัติไว้ในม.๑๔๖ คำร้องของผู้ร้องย่อมขาดอายุความ

คำพิพากษาฎีกาที่ ๖๘๖/๒๕๕๑ (ข้อสอบ สมัย ๖๑)

ม. ๒๖ ห้ามเฉพาะหนี้เงิน ส่วนหนี้ที่ต้องโอนกรรมสิทธิ์ที่ดินให้แก่กัน ซึ่งจ. ไม่อาจขอรับชำระหนี้ต่อจพท.ตามม. ๒๗ ได้ เพราะมิใช่หนี้เงิน ไม่อยู่ในบังคับที่ห้ามมิให้ฟ้อง และ โดยเหตุที่ผู้ล้มละลายไม่มีอำนาจจัดการ ทส. แต่เป็นอำนาจของจพท.ตามม.๒๒(๑)(๓) หนี้ที่ต้องโอนกรรมสิทธิ์ ที่ดินก็เกิดขึ้นก่อนศาลมีคำสั่งพท. จก.จึงฟ้องจล.ในฐานะจพท.ของ ผู้ล้มละลายให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินแก่จก.ได้ การที่จล.ปฏิเสธสิทธิของจก. โดยตั้งยกคำร้องของจก.ที่ขอให้โอนกรรมสิทธิ์ที่ดิน มีผลเป็นการโต้แย้ง สิทธิของจก. และการที่จก.ยื่นฟ้องจล.ต่อศ.ชั้นต้นเป็นคดีนี้ก็มีใช่เป็นการ ร้องขอเพื่อให้กลับคำวินิจฉัยของจพท.ตามม.๑๔๖ ทั้งมิใช่เป็นการร้อง ขอให้ปล่อยทรัพย์สินที่ยึดไว้โดยจพท. คดีของจก.จึงไม่อยู่ในบังคับที่จะต้อง ดำเนินการในคดีล้มละลาย จก. จึงมีอำนาจฟ้องคดีนี้

หมวด ๖ อำนาจศาลและกระบวนการพิจารณาคดีล้มละลาย

๓. ม. ๑๕๘ การร้องขอตัดทรัพย์ในคดีล้มละลาย

- การร้องขอตัดทรัพย์ในคดีล้มละลายต้องยื่นคัดค้านต่อเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ก่อน จะยื่นคำร้องขอต่อศาลทันทีไม่ได้ (๒๗๕๕/๕๕)
- ถ้าจพท.สอบสวนแล้วมีคำสั่งให้ถอนการยึด เจ้าหนี้ซึ่งไม่เห็นด้วยมีสิทธิร้องคัดค้านได้ตามม.๑๔๖ (๕๕๓/๐๕)
- คฎ. ฎ. ๑๑๑๘/๖๐, ๑๒๔๑/๖๐ และ ๕๖๗๕/๖๐ ในหนังสือคำอธิบาย หน้า ๓๖๔ – ๓๖๖ ประกอบ

ข้อสอบ สมัย ๕๘

ศาลพิพากษาให้บริษัท ร. จำเลย ล้มละลาย จพท.นำทรัพย์สินของจล. ออกขายและแบ่งทรัพย์สินจำเลยครั้งที่สุดพร้อมทำรายงานแสดงกิจการ และบัญชีรับจ่ายในคดีล้มละลายยื่นต่อศาลและขอให้ศาลสั่งปิดคดี ศาลมี คำสั่งปิดคดีเมื่อวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๓๘ ต่อมาวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๐ ศาลมีคำสั่งให้เปิดคดีตามที่จพท.รายงาน เนื่องจากโจทก์มีหลักฐานเชื่อได้ว่าจำเลยมีทรัพย์สินขึ้นใหม่

ให้วินิจฉัยว่า คำสั่งศาลให้เปิดคดีดังกล่าวชอบหรือไม่

ธงคำตอบ สมัย ๕๘

- แม้อาจพบ.จะได้แบ่งทรัพย์สินครั้งที่สุดและศาลมีคำสั่งปิดคดีเกิน ๑๐ ปีแล้ว อันจะเป็นเหตุให้ผู้มีส่วนได้เสียหรือจพท.มีคำขอและศาลมีอำนาจสั่งยกเลิกการล้มละลายได้ตามม.๑๓๕(๔) ก็ตาม แต่เมื่อศาลยังไม่ได้มีคำสั่งยกเลิกการล้มละลาย จำเลยก็ยังเป็นบุคคลล้มละลายอยู่ และคำสั่งปิดคดีมีผลตามม. ๑๓๔ ว.หนึ่ง คือ เพียงให้ระงับการจัดการต่างๆ ไว้ แต่ไม่ทำให้คดีล้มละลายสิ้นสุด ดังนั้น ทรัพย์สินที่ได้มาก่อนที่พ้นจากภาวะการล้มละลายย่อมเป็นทรัพย์สินในคดีล้มละลาย อันอาจแบ่งแก่เจ้าหนี้ได้ตามม.๑๐๘ จพท. จึงชอบที่จะขอให้ศาลเปิดคดีเพื่อจัดการทรัพย์สินของจล.ต่อไปตามม.๑๓๔ ว.สอง
ดังนั้น คำสั่งศาลที่ให้เปิดคดีจึงชอบด้วยกฎหมายแล้ว (๗๗๘๖/๔๘)

ข้อสอบ สมัย ๖๐

ศาลล้มมีคำสั่งพิทักษ์ทรัพย์ของนายสุเทพเด็ดขาด นายสุเทพยื่นคำชี้แจงต่อจพท.ว่า นายสุเทพในฐานะเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาของนายเฉลิมได้นำยึดที่ดินมีโฉนด ๑ แปลงของนายเฉลิม แต่นายฉลาดยื่นคำร้องขจัดทรัพย์อ้างว่าที่ดินแปลงดังกล่าวเป็นของตน ขอให้ปล่อยทรัพย์ที่ยึด ศาลในคดีแพ่งพิจารณาแล้วเห็นว่าที่ดินเป็นของนายฉลาด จึงให้ปล่อยทรัพย์ที่ยึดคดีอยู่ในระหว่างระยะเวลาขึ้นอุทธรณ์ ขอให้ จพท ยื่นอุทธรณ์ต่อไป จพท พิจารณายานหลักฐานแล้วเห็นชอบด้วยกับเหตุผลของศาล และมีคำสั่งไม่อุทธรณ์คดีร้องขจัดทรัพย์ดังกล่าว

ให้วินิจฉัยว่า การที่จพท มีคำสั่งไม่อุทธรณ์คดีร้องขจัดทรัพย์โดยไม่ได้ขอความเห็นชอบของที่ประชุมเจ้าหนี้ขึ้นชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

ธงคำตอบ สมัย ๖๐

- (๓๒๖๐/๓๕ และ ๔๒๓๐/๔๘) จพท.ทำชอบแล้ว
เขียนตัวบท ม. ๒๒ (๓) และ ๒๕ ก่อน คดีที่นายสุเทพนำยึดทรัพย์สิน
ของนายเฉลิมลูกหนี้ตามคำพิพากษาออกขายทอดตลาดเพื่อนำเงินมา
ชำระหนี้และมีนายฉลาดร้องขัดทรัพย์ เช่นนี้ ถือว่าเป็นคดีเกี่ยวกับทส.
ของนายสุเทพซึ่งถูกพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดจึงอยู่ในอำนาจจพท.ตาม ม.
๒๒(๓) และ ๒๕ การที่จพท.จะอุทธรณ์คำสั่งศาลในคดีร้องขัดทรัพย์
นั้นต่อไปหรือไม่ยอมเป็นอำนาจของจพท.อันที่จะดุลพินิจเพื่อก่อให้เกิด
ประโยชน์แก่กองทรัพย์สินของนายสุเทพลูกหนี้ กรณีหาใช่เป็นการ
สละสิทธิหรือการเริ่มต้นฟ้องคดีใหม่หรือถอนฟ้องคดีแพ่งเกี่ยวกับ
ทรัพย์สินในคดีล้มละลายที่จพท.จะกระทำได้อีกต่อเมื่อได้รับความเห็นชอบ
ของที่ประชุมเจ้าหน้าที่ก่อนตาม ม. ๑๔๕(๓) และ (๔) ประกอบม. ๔๑

ข้อสอบ สมัย ๖๑

นายแดงเป็นจก.ฟ้องจพท.ของนายคำต่อศาลแพ่งว่า จก.ทำสัญญาจะซื้อที่ดินบางส่วน เนื้อที่ ๕๐ ตร.วา ของที่ดินมีโฉนดจากนายคำในราคา ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท จก.ชำระราคาที่ดินให้แก่นายคำครบถ้วนแล้วในวันทำสัญญา และนายคำตกลงจะจดทะเบียน โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินให้แก่จก.เมื่อแบ่งแยกโฉนดที่ดินเรียบร้อยแล้ว แต่เมื่อแบ่งแยกโฉนดที่ดินเสร็จ นายคำถูกศาลล้มละลายกลางสั่งพิทักษ์ทรัพย์เด็ดขาดเสียก่อน จก.จึงยื่นคำขอต่อจำเลยให้ปฏิบัติตามสัญญาแทนนายคำ แต่จล.สั่งยกคำขอเพราะไม่เชื่อพยานหลักฐานจก. ขอศาลพิพากษาบังคับให้จล.จดทะเบียน โอนกรรมสิทธิ์ที่ดินดังกล่าวให้แก่จก.ตามสัญญา หากไม่ปฏิบัติตามให้ถือเอาคำพิพากษาของศาลแทนการแสดงเจตนา

ข้อสอบ สมัย ๖๑ (ต่อ)

ศาลแพ่งตรวจคำฟ้องของจก.แล้วมีคำสั่งว่า การที่จล.ซึ่งเป็นจพท.ของ นายคำมีคำสั่งปฏิเสธไม่โอนที่ดินให้แก่จก.ตามสัญญา หากจก.ได้รับความเสียหายก็ชอบที่จะไปยื่นคำร้องต่อศาลในคดีล้มละลาย เพื่อมีคำวินิจฉัยต่อไปมิใช่มาฟ้องยังศาลอื่น จึงไม่รับฟ้อง คืบค่าขึ้นศาลทั้งหมด ให้แก่โจทก์

ให้วินิจฉัยว่า คำสั่งศาลแพ่งที่ไม่รับฟ้องของโจทก์ชอบด้วย กฎหมายหรือไม่

ธงคำตอบ สมัย ๖๑

- เขียน ม. ๒๖ และ ๒๗ ก่อน ห้ามฟ้องคดีแพ่งฯ แต่ก็ห้ามเฉพาะหนี้เงิน
- หนี้ตามฟ้องมิใช่หนี้เงินจึงหาได้อยู่ในบังคับที่ห้ามมิให้ฟ้องแต่อย่างใดไม่
- การที่จล.ในฐานะจพท.ของนายคำซึ่งมีอำนาจแต่ผู้เดียวที่จะจัดการทรัพย์สินของลูกหนี้หรือกระทำการที่จำเป็นเพื่อให้กิจการของลูกหนี้ที่ค้างอยู่เสร็จสิ้นไปตามม.๒๒(๑) ปฏิเสธสิทธิของจก.โดยยกคำขอของจก.ย่อมมีผลเป็นการโต้แย้งสิทธิของจก.ตามปวิพ.ม.๕๕ จก.จึงมีอำนาจฟ้องจล. เป็นคดีแพ่งคดีนี้ได้

ธงคำตอบ สมัย ๖๑ (ต่อ)

- การที่ โจทก์ยื่นฟ้องจำเลยต่อศาลแพ่งก็มีใช้การร้องขอต่อศาลเพื่อให้กลับหรือแก้ไขคำวินิจฉัยของจพท.ตามม. ๑๔๖ คดีของจก.จึงไม่อยู่ในบังคับที่จะต้องดำเนินการในคดีล้มละลาย ดังนั้น คำสั่งศาลแพ่งที่ไม่รับฟ้องของโจทก์จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย (เทียบ ๖๘๖/๒๕๕๑)

แจ้งสืบเปลี่ยนการสอน (ภาคปกติ)

วันอังคารที่ 9 มี.ค. 64

เวลา 14.20 - 16.00 น.

วิชา ภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมาย

โดย อ.ดร.วิชญา เครื่องงาม

วันพฤหัสบดีที่ 11 มี.ค. 64

เวลา 14.20 - 16.00 น.

วิชา กฎหมายล้มละลาย

โดย อ.ชีพ จุลมนต์

18/3/64